A. 1842. N°. 29.

JAVASCHE COURANT.

JE MAINTIENDRAI

Zaturdag, 9 April.

OFFICIEEL GEDEELTE.

Door den Vice-President, waarnemenden Gouverneur Generaal van Nederlandsch Indië, zijn de volgende besluiten genomen:

BENOEMD:

Tot president bij het kollegie van Boedelmeesteren te *Batavia*, *J. H. de Waal*, thans die functien waarnemende.

Tot adsistent-resident van *Ngawie*, (residentie *Madion*), *J. Prins*, thans adsistent-resident van *Tjilatjap*, (residentie *Banjoemaas*.)

Tot adsistent-resident van *Tjilatjap*, (residentie *Banjoemaas*), *H. W. van Woelderen*, thans ambtenaar op wachtgeld.

Tot adsistent-resident van *Bodjonegoro*, (residentie *Rembang*), *J. A. du Puij*, thans kontroleur der inkomende en uitgaande regten te *Sourabaija*.

Tot lid en thesaurier van het Roomsch Catholijk weeshuis bestuur te *Samarang*, *H. L. Bloemen Waanders*, magazijnmeester van het algemeen genie magazijn aldaar, tot dus ver de betrekking van secretaris bekleed hebbende.

Tot secretaris van genoemd weeshuis bestuur *F. Dreses*, eerste luitenant bij het korps sappeurs, en magazijnmeester der genie aldaar.

Tot onderkommies der eerste klasse bij het departement der [illegible] *J. A. G. van der Nuift*, gewezen gezagvoerder van de civiele schoener *Calijpso*.

BIJ DE SAMARANGSCHE SCHUTTERIJ.

BENOEMD:

Bij het Bataillon.

Tot eersten luitenant adjudant, de heer *G. W. von Ende*, vroeger tweede luitenant der infanterie bij het indisch leger, als zoodanig op zijn verzoek eervol ontslagen.

Tot eersten luitenant, de tweede luitenant Mr. *R. W. H. Bake*, van het bataillon.

Tot tweede luitenants, de schutter *P. Verwoert* en *R. J. Stok*, beide van het bataillon.

Bij de kompagnie artillerie.

Tot eersten luitenant, de tweede luitenant *J. Meijer*, van de kompagnie, en

Tot tweeden luitenant, de schutter *W. Dorrepaal*, van het bataillon.

EERVOL ONTSLAGEN:

De eerste luitenant adjudant *J. G. Böck*, en de eerste luitenant Mr. *R. E. N. d'Abo*, eerstgemelde wegens vertrek naar elders, en laatstgenoemde ten gevolge zijner benoeming als wijkmeester.

GEPLAATST A LA SUITE:

De eerste luitenant *P. H. van der Goes*, van de kompagnie artillerie, wegens vertrek naar elders, zijnde deze plaatsing á la suite op zijn verzoek toegestaan, op grond zijner langdurige dienst bij de schutterij.

BIJ DE BURGERIJ TE BANDA:

BENOEMD:

Tot tweede luitenants, de geëmploijeerden bij de Factorij der Nederlandsche Handelmaatschappij aldaar *P. C. van Oosterzee* en *F. S. Sauerbier*.

WEGENS VERTREK NAAR ELDERS, EERVOL ONTSLAGEN:

De tweede luitenants *F. F. C. Fieldz* en *E. Moreaux*.

MILITAIR DEPARTEMENT.

BEVORDERD:

Bij de militaire administratie.

Tot onder intendanten der 1ste klasse, de onder intendant der 2de klasse *F. F. Röverkamp*, en de betaalmeester der 1ste klasse *M. Bonzet*.

Tot onder intendant der 2de klasse, de adjunct intendant *W. Kreling*.

Tot adjunct intendanten, de aspirant betaalmeester *M. Nordmann*, en de aspirant intendant *J. J. F. Timmermans*.

Tot aspirant intendant, de sergeant majoor bij de 2de afdeeling depot, (3de klerk bij de militaire administratie) *Z. H. Nouien*.

Tot betaalmeester der 1ste klasse, de adjunct intendant *H. H. Winter*.

Tot aspirant betaalmeester, de sergeant majoor van de 1ste afdeeling depot *H. Vemer*.

Bij het wapen der infanterie.

TOT MAJOORS:

De kapitein adjoint bij den generalen staf *J. H. Albrecht*, met bepaling, dat hij bij dien staf als majoor adjoint dienende zal blijven, en mitsdien bij zijn wapen à la suite zal worden gevoerd.

Bij het 5de bataillon.

De kapitein *J. R. W. Sinninghe*, van het 10de bataillon.

Bij het 9de bataillon.

De kapitein *F. Poland*, van de 7de afdeeling algemeen depot te *Palembang*.

TOT KAPITEINS:

Bij het 12de bataillon.

De eerste luitenant *N. Guillaume*, der infanterie, (tijdelijk dienst doende bij het korps sappeurs.)

Bij de 2de afdeeling depot.

De eerste luitenant *W. C. Pielat*, van het 3de bataillon.

Bij de 7de afdeeling depot ter Sumatra's Westkust.

De eerste luitenant *L. G. Neijman*, en de eerste luitenant adjudant *J. F. A. van Dionant*, respectivelijk van dat depot en van het 10de bataillon.

Tot adjudant in de voormalige tweede groote militaire afdeeling, de eerste luitenant van het 9de bataillon infanterie *J. E. Batenburg*.

TOT EERSTE LUITENANTS:

Bij het 4de bataillon.

De tweede luitenant *M. van Suchtelen*, van dat bataillon.

Bij het 7de bataillon.

De tweede luitenant *C. L. Schukking*, van het bataillon.

Bij het 12de bataillon.

De tweede luitenants *C. F. de Lannoij* en *J. K. de Wolff van Westerrode*, beide van het bataillon.

Bij de 7de afdeeling depot ter Westkust van Sumatra.

De tweede luitenant *T. F. de Rooij*, van dat depot.

TOT TWEEDE LUITENANTS:

Bij het 3de bataillon.

De sergeant *N. Hendriks*, van het 7de bataillon.

Bij het 7de bataillon.

De sergeanten majoors *A. P. Molenaar* en *W. A. Doerrleben*, respectivelijk van het 2de bataillon en 4de afdeeling depot.

Bij het 12de bataillon.

De sergeant majoor *J. A. Daniels*, van het 7de bataillon.

Bij de 5de afdeeling depot.

De sergeant *J. G. C. van Heemskerck*, van het 3de bataillon.

Bij de 7de afdeeling depot te Palembang.

De sergeant majoor *F. P. Smits*, van het 7de bataillon.

Bij het korps genie en sappeurs.

Tot eersten luitenant bij het korps sappeurs, de tweede luitenant der genie *O. H. van Sandick.*

Bij de militaire hospitalen.

Tot directeur van het militair hospitaal te Samarang *C. G. de Pietsch*, thans hospitaalmeester der 1ste klasse te Salatiga.

OP VERZOEK UIT ZR. MS. MILITAIRE DIENST ONTSLAGEN:

De tweede luitenant van het personeel der artillerie *C. B. D. Ohrlij.*

Voorts is aan den eersten luitenant adjudant in de voormalige derde groote militaire afdeeling *W. Lammerée*, op zijn verzoek, eervol ontslag verleend uit de betrekking van adjudant.

Eindelijk, is het aan den heer *R. Scott* verleend eervol ontslag uit 's lands dienst, ingetrokken, met bepaling dat hij dien ten gevolge zal worden beschouwd, als uit zijne vorige betrekking van inspecteur over de amfioen-pacht, niet te zijn ontslagen geweest, en onder toekenning aan denzelven van den rang van inspecteur van financien, met vergunning om het daarvoor bepaald kostuum te dragen.

IN-OFFICIEEL GEDEELTE.

BATAVIA, *8 April 1842.*

De ons ter hand gestelde Hollandsche nieuwsbladen, melden nog het navolgende:

FRANKRIJK. Van *Parijs* wordt, onder dagteekening van 13 November, gemeld, dat het tusschen *Frankrijk* en *Nederland* gesloten traktaat van handel en scheepvaart is executoir geworden. Art. 2 stelt de beide vlaggen gelijk ten opzigte van de loodsgelden. Dientengevolge zullen de loodsen op de verschillende stations verwittigd worden, dat de Nederlandsche schepen, in dat opzigt even als de Fransche schepen zullen worden behandeld.

— Een dagblad meldt, dat de Heer GUIZOT sedert eenige dagen conferentien met de zaakgelastigden van *Pruissen* en *Oostenrijk* gehad heeft, met het doel, om hun te doen opmerken, dat op het oogenblik, waarop *Frankrijk* zoo te land als ter zee ontwapende, ten einde de rust van *Europa* te verzekeren, het Londensche kabinet integendeel deszelfe wapeningen ter zee met meerderen ijver voortzette. De minister zou er bijgevoegd hebben, dat dit te onverklaarbaarder was, naardien de zaak van M'LEOD geschikt was, en het Chinesche vraagstuk alleen toch niet tot zoo buitengewone levendigheid aanleiding kon geven. De Heer GUIZOT zou zijn verlangen te kennen gegeven hebben, dat er eene gezamentlijke nota naar *Londen* zou gezonden worden, om aan het Britsche kabinet eenige verklaringen wegens deszelfs handelingen ten deze te vragen. De buitenlandsche vertegenwoordigers zouden verklaard hebben, hierover aan hunne hoven te zullen schrijven.

— Van *Parijs* wordt, onder dagteekening van 20 November, het navolgende geschreven:

Ziehier hoe het op dit oogenblik met de ministeriële scheuring is gelegen. De Koning, de aangeboden demissie van den maarschalk SOULT en de Heeren TESTE en HUMANN geweigerd hebbende aan te nemen, werd dien ten gevolge eene raadsvergadering gehouden, waarin de oneenige ministers tot het besluit kwamen om de concessien aan te nemen, welke hun nopens de groote kwestie der ontwapening van onze land- en zeemagt werden bevolen.

Op het budget van oorlog zal eene vermindering van 12 millioen plaats hebben en eene evenredige vermindering is op het budget van marine vastgesteld. De Heer SOULT wilde in het eerst de armee slechts met eene kompagnie per regiment verminderen. Ook schijnt de Heer TESTE besloten te hebben, om niet meer dan den aanleg van eene enkele der groote ijzeren spoorweglinien bij de Kamer voor te dragen.

De uit *Parijs* afgezonden bevelen, ter zamentrekking van een observatie-leger op de noordelijke grenslijn, alsmede het daarop aan de troepen gezonden contra-bevel, moeten zekerlijk de eene of andere tot dusverre voor het publiek geheim gebleven beweegreden hebben. Overigens is het zeer zonderling, dat de *Moniteur Parisien* deze zamentrekking van krijgsvolk een gevolg noemt van een aanzoek van Koning LEOPOLD, terwijl de Heer DE BRIEY, Belgisch minister van buitenlandsche zaken, in de kamer der volksvertegenwoordigers heeft verklaard, de aanleiding tot die beweging van troepen nog niet te kennen.

— Uit *Lille* schrijft men het volgende: Eene ongeloofelijke weddingschap heeft op Maandag den 8sten November den dood van eenen man te weeg gebragt. Die persoon bevond zich in eene wijnkroeg om het feest van St. Crispinus te vieren, alwaar men eene levende muis gevangen had; op de uittarting die hem gedaan werd, om de muis tot zijn ontbijt te eeten, antwoordde hij, dat hij voor 50 fr. haar levende zou doorslikken. Hetzij nu de voorgestelde som gedeponeerd werd, of wel dat een kwalijk geplaatst eergevoel den onvoorzigtige gedreven hebbe, genoeg, dat deze zijn voorstel ter uitvoering bragt, en de muis levende doorzwelgde. Naauwelijks was hem dezelve door de keel gegleden, of hij werd door vreesselijke stuiptrekkingen overvallen, zoodanigerwijze, dat men verpligt was hem te binden, om hem te beletten zich de armen of beenen te verbrijzelen. Men bragt hem onverwijld eenige geneeskundige hulp toe, maar deze was geheel vruchteloos; na verloop van drie uren is hij, onder de vreeselijkste folteringen, overleden. Beklagenswaardig hierbij is het nog, dat hij vader van een zestal kinderen is.

Tijdingen uit *Europa* tot den 4den Januarij, zijn overland ontvangen. — De *Times* van dien datum is ons welwillend ter hand gesteld geworden; terwijl wij met de stoomboot *Koningin der Nederlanden*, welke den 1sten dezer *Singapore* verlaten heeft en den 6den alhier ter reede is geankerd, de *Singapore Free Press* tot den 31sten Maart hebben ontvangen.

Wij laten hier eerst de belangrijkste, aan die papieren ontleende, Europesche berigten volgen:

ENGELAND. Het heeft der Koningin behaagd patentbrieven onder het groot zegel des Rijks te verleenen, waarbij de navolgende titels verleend worden aan Zijne Koninklijke Hoogheid den Prins van het vereenigd Koningrijk van *Groot Brittannie* en *Ierland* (Hertog van *Saxen*, Hertog van *Cornwallis* en *Rothsaij*, Graaf van *Carrick*, Baron van *Renfrew*, Lord van de eilanden en opperhofmeester van *Scotland*) Prins van *Wallis* en Graaf van *Chester*.

De doop van den Prins van *Wallis* zoude waarschijnlijk plaats hebben op den 26sten Januarij, in de St. George kapel te *Windsor*.

FRANKRIJK. De Koning van *Frankrijk* heeft in persoon de Kamers op den 27sten December geopend met eene troonrede. Zijne Majesteit heeft daarbij onder anderen kennis gegeven van het sluiten der overeenkomst tusschen *Frankrijk*, *Engeland*, *Oostenrijk*, *Pruissen*, *Rusland* en *de Porte*, hetwelk hij beschouwde als overeenkomstig de algemeene bedoeling der Mogendheden, om de vrede in *Europa* te handhaven en de rust van het *Ottomanische* rijk te herstellen.

Op den 28sten December heeft de Kamer der Gedeputeerden, tot haren President benoemd: den heer SAUZET, en op den volgenden dag zijn tot Vice-presidenten verkozen: de heeren DUFAURE, CALMON, Generaal JACQUEMINOT en de heer BIGNON; terwijl de heeren GALOS, BOISSY D'ANGLAS, DE L'ESPEE en HAVERS tot Secretarissen der genoemde kamer zijn gekozen.

— De brieven van *Parijs* melden, dat er nog altijd veel vrees bestaat voor een twist tusschen *Frankryk* en *Spanje*.

— Het pleidooi van QUENISSET *cum suis*, voor het hof der Pairs, is geëindigd. — QUENISSET, JUST BRAZIER en COLOMBIER zijn ter dood veroordeeld; DUFOUR, JARASSE en PETIT tot levenslange verbanning; MARTIN, BAGGIO en MALLET tot 15 jaren gevangenis; BOUCHERON en LAUNOIS tot eene gevangenisstraf van 10 jaren; DUPOTY en NAPOLEON BAZIN tot 5 jaren gevangenis. — TOUGERAY, BOUZER, PRIOUL en CHARLES MARTIN zijn vrijgesproken. Voor en gedurende den loop van het proces heeft QUENISSET al zijne vroegere vrienden beschuldigd; terwijl DUFOUR en COLOMBIER, sedert hunne misdaad overtuigend bewezen was, belangrijke bekentenissen gedaan hebben, die tot talrijke arrestatien hebben aanleiding gegeven.

Men gelooft algemeen dat de Hertog van AUMALE den Koning heeft overreed, om het doodvonnis door het hof der Pairs over QUENISSET, COLOMBIER en BRAZIER uitgesproken, tegen eene ligtere straf te verwisselen.

De schuldig verklaring van den heer DUPOTY, uitgever van het *Journal du Peuple*, ter zake eener zamenzwering, van dewelke hij onkundig was, en zijne veroordeeling tot vijfjarige gevangenisstraf door het hof der Pairs, grootendeels omdat zijne artikelen in overeenstemming waren met de algemeene geest van misnoegen welke QUENISSET en zijne makkers bezielde, wordt grootelijks afgekeurd. Het vonnis heeft te *Parijs* een diepen indruk gemaakt.

In verband daarmede wordt nog medegedeeld, dat het bestaan eener vrije drukpers in *Frankrijk* gevaar loopt. Binnen korten tijd zal het blijken of LOUIS PHILIPPE in eene onderneming slagen zal, die KAREL X den troon heeft gekost.

Wij zijn in de gelegenheid gesteld, onzen lezers nog de navolgende bijzonderheden, omtrent de zaken in *Affghanistan*, mede te deelen.

— In *The Englishman* van 10 Februarij ll., lezen wij een uittreksel uit een brief van den 23sten Januarij, geschreven uit het kamp van den Generaal POLLOCK, behelzende eenige

bijzonderheden omtrent den dood van Sir WILLIAM MACNAGHTEN. De moord van den Afgezant (zoo luidt het dáár, in strijd met het algemeen gevoelen en de vroegere berigten) vond plaats bij eene conferentie in het open veld, in tegenwoordigheid van den persoon die de onderwerpelijke tijding heeft overgebragt. Hij verklaart dat AKBAR *Khan* verlangde, dat Sir WILLIAM hem tot Koning zoude uitroepen, hetwelk geweigerd werd, waarop hij Sir WILLIAM vastgreep als om hem voort te trekken, waaraan deze echter weerstand bood. AKBAR *Khan*, zijne bedreigingen vruchteloos ziende, haalde een pistool van onder zijn gewaad, en schoot hem, met eigen hand, in de linker borst. De Gezant viel niet, maar waggelde achterwaarts, waarop hij een ander pistool trok en wederom op hem schoot, ten gevolge waarvan Sir WILLIAM viel, maar echter nog leefde. Toen kreeg een krijgsman bevel hem door het hoofd te schieten, hetwelk een einde aan het lijden van het slagtoffer maakte. Daarna sloegen zij zijn hoofd af, hetwelk, op bevel van AKBAR *Khan*, aan een paal gestoken en rondom het plein gedragen werd. — Lady MACNAGHTEN betaalde een rantsoen van 6000 ropijen voor het lijk van den Afgezant, hetwelk daarop begraven werd.

Het eenige twijfelachtige punt in het vorenstaande, is juist het laatste, namelijk de losgelde voor het lijk betaald, eene omstandigheid welke, aangenomen dat zij waar is, ons verwondert niet vroeger vernomen te hebben. In der daad kan zulks wel niet eerder ten uitvoer zijn gebragt, dan na de verzending van de bekendmaking van Majoor POTTINGER. Het verhaal maakt geene melding van den armen TREVOR (die volgens de vroegere berigten bij dezelfde gelegenheid zou vermoord zijn) noch van de anderen; maar het is waarschijnlijk dat de berigtgever meer in het bijzonder van de hoofdzaak heeft gesproken.

—Men verneemt dat *Dost* MAHOMED aanhoudend elke medepligtigheid aan de snoodheid van zijn zoon, MAHOMED AKBAR *Khan*, ontkent en men is ook wel geneigd om te gelooven dat de *Dost* werkelijk onschuldig is. Wat AKBAR *Khan* zelven aanbelangt, het grootst gedeelte zijner familie (de vrouwen daaronder begrepen) is te *Loodianah*, en twee zijner zoonen bevinden zich daarbij; maar niet alleen geeft deze omstandigheid den Engelschen geen voordeel op den misdadiger zelven, — wien het maar al te wel bekend is, dat hun leven en hunne eer in Britsche bewaring veilig blijven — maar ook is het bekend, uit een onderschepten brief, door AKBAR *Khan* na den moord van MAC NAGHTEN geschreven, dat hij verklaard heeft, dat *hij door die daad, vader en bloedverwanten voor de zaak zijner religie prijs gaf.*

—De *Englishman* van den 19den Februarij, bevat de mededeeling, dat de achtergelaten vrouwen en familien der officieren in veiligheid zijn en goed behandeld worden. Een der Dames, welke gevangen zijn in het fort *Loughman*, heeft op den 18den Januarij een brief geschreven, waarin zij onder anderen zegt: »wij hebben weinig reden om ons over onze »tegenwoordige behandeling te beklagen, en het is ons ver»gund binnen de wallen van het Fort te wandelen." — Het schijnt dat zij overvloed van levensmiddelen hebben en dat hare echtgenooten bij haar zijn. Van de kinderen sprekende, beschrijft zij die, als in den blakendsten welstand. Haar geheele bagage is verloren, zij redde niets meer dan de kleederen die zij aanhad, en zij geloofde, dat al de overige dames even ongelukkig waren. Zij beschrijft met sterke kleuren den marsch en het lijden hetwelk zij bij den terugtogt van *Cabul* had moeten doorstaan maar wordt, door de vrees dat de brief in handen des vijands vallen zal, weerhouden, om alles te melden wat zij wenscht. Twee der dames verloren elk een kind.

Men heeft de vrouwen de verzekering gegeven, dat zij, bij de opening van den Pass, de vergunning bekomen zouden, om onder veilig escorte naar *Jellalabad* te trekken. Zij (de briefschrijfster) dankt God, dat zij met haar echtgenoot naar *Cabul* is gegaan, want, had zij dit niet gedaan, dan zoude hij zeker vermoord zijn geworden; — het was alleen de tegenwoordigheid der vrouwen, die het leven der gehuwde mannen redde.

—In den *Englishman* van 26 Februarij vindt men een brief uit het kamp van het 6de en 55ste regiment N. I. onder dagteekening van 12 Februarij, op den afstand van een dagmarsch van *Ferozepore*, geschreven, die het volgende meldt: »Tijdingen van gunstigen aard hebben ons bereikt, dat namelijk *Shah* SOOJAH tot Koning van *Affghanistan* is uitgeroepen, krachtdadig ondersteund wordende door de Kohistanezen, die voor zijne zaak de wapenen opgevat en *Cabul* in bezit genomen hebben. Hij heeft AKBAR *Khan* als een rebel bekend gesteld. *Shah* ZEMANN, de zoogenaamde overweldiger, heeft afstand van den troon gedaan. Dit zal strekken om eenige tusschenkomst, van de zijde der Engelschen, tot zijne handhaving op den troon, te gemoet te komen. Er worden echter nog altijd meer troepen naar *Peshawur* gezonden.

—Het volgende is getrokken uit den *Friend of India*, van 17 Februarij:

De berigten die van *Cabul* komen, zijn zeer zonderling. Een brief van een officier aldaar bevat de tijding dat *Shah* SOOJAH Koning is; dat de hoofden van den opstand zich aan hem onderworpen hebben; dat MAHOMED ZEMANN, een der aanvoerders van de muitelingen, is benoemd tot eersten minister, en dat alles rustig en stil was. Deze staat van zaken is onverklaarbaar. Het zoude niet billijk zijn om *Shah* SOOJAH te veroordeelen, als hebbende in het geheim aan den opstand deel genomen, alleen uithoofde hij er geen slagtoffer van geworden is. Het is bekend dat hij, bij het vernemen van het eerste berigt van de aanranding van BURNES, zijn eigen zoon zond, om hem te bevrijden; dat die jongeling wonderen verrigtte, en dat vele honderden zijner manschappen vielen. Hoe snood ook het karakter der *Affghan's* moge wezen, zoo is het toch ongeloofelijk, dat *hij* zou hebben medegewerkt om het oproer te doen uitbreken, ten einde over de Feringezen te kunnen heerschen.

—Een brief van *Cawnpore*, gedagteekend 18 Februarij, meldt: »Wij hebben juist gehoord, dat Generaal POLLOCK eene volkomen overwinning op een groot korps Khijberezen behaald, en ongeveer 6,000 man gedood en gevangen genomen heeft. Twee dagen geleden vernamen wij, dat Generaal NOTT 60 mijlen gemarcheerd heeft met vijf regimenten en kanonnen, en dat hij een groot korps oproerlingen geheel en al verslagen heeft."

— Volgens den *Englishman* van 28 Februarij, bestaat de legermagt van Generaal POLLOCK thans uit vier compleete regimenten Dragonders en Inlandsche kavallerie, met detachementen van het laatste wapen; hetwelk nog een half regiment meer zal uitmaken. De artillerie bestaat uit Europesche troepen; twee ligte veldbatterijen en een bergtrein. Daarbij zijn nog elf regimenten infanterie (waarvan drie uit Europeanen bestaan) benevens eene afdeeling sapeurs en mineurs, en waarschijnlijk eene aanzienlijke staf — daaronder van zelfs de kommandanten begrepen. Het geheel dezer krijgsmagt kan niet veel minder zijn dan vijftienduizend man, en als Generaal POLLOCK met zulk eene legermagt; het roode ordelint niet verdient, zal het zijn eigen schuld zijn.

— In een brief van *Peshawur* van 9 Februarij (opgenomen in den *Englishman* van 1 Maart) was de krijgsmagt van Generaal POLLOCK den vorigen dag aldaar aangekomen, en den morgen van denzelfden dag (9 Febr.) verder gemarcheerd.

— Bij Gouvernements Notificatie, gedagteekend *Fort William*, 28 Februarij ll., is bekend gemaakt, dat de Dwarkanauth stoomboot van *Chandpal Ghant*, in den achtermiddag van dien dag is aangekomen, aan boord hebbende den Hoog Edelen Lord ELLENBOROUGH, benoemd Gouverneur Generaal van *Britsch Indië* en Gouverneur van *Fort William* in *Bengalen*. Zijne Lordschap werd ontvangen door eene deputatie van de Secretarissen van het Gouvernement en door den persoonlijken staf van den Hoog Edelen Gouverneur Generaal, en landde onmiddelijk onder de gebruikelijke eerbewijzingen. Lord ELLENBOROUGH legde daarop den voorgeschreven eed af, en nam zitting als Gouverneur Generaal in den Hoogen Raad van *Britsch Indië*.

MENGELINGEN.

Een Bidders-Oproer.

EPISODE UIT DE GESCHIEDENIS VAN AMSTERDAM.

(1696.)

DOOR Mr. J. I. D. NEPVEU.

(Vervolg en slot.)

Toen de drie vrienden, aan wie zich onderweg nog een onderschout en eenige politie-dienaars hadden aangesloten, gezamelijk *Het misverstand* waren binnen gestormd, was SPAAROOGS eerste uitroep geweest: waar is zij, waar is zij? Maar hol had zijne stem in het voorhuis weêrklonken; de geheele woning scheen uitgestorven, hoewel de toonbank de duidelijke sporen droeg, dat dáár kort te voren nog drank gebruikt was en eene vrouwenmuts, waarschijnlijk van CATHARINA, op den grond lag.

— Het is te laat — wij komen te laat! klonk het van alle zijden, maar SPAAROOG overschreeuwde ze allen en riep met eene schrikkelijke stem: Eerst het nest doorzoeken, en zoo waar er een God is, die mijne dochter geweld doet, zal door deze hand sterven!

Maar dit doorzoeken was onnoodig, want naauwelijks was SPAAROOG, gevolgd door VAN DER BURG en VALCKENIER, den gang welke naar het achterhuis leidde, binnen getreden, of JULIA, de verlorene JULIA, stortte den kapitein in de armen, op een smeekenden toon uitroepende:

— Vader, vader, vermoord hem niet! hij was toch goed voor mij.

— Wie, wie? vroegen SPAAROOG en EVERHARD te gelijk, terwijl de laatste het meisje zacht ondersteunde en een kus op haar voorhoofd drukte.

— Wel ..... BAREND, die man van voorleden avond, gij weet wel, vader, die nog zoó laat.....

— Wat, riep SPAAROOG verbleekende uit, is BERNARD hier? o Hemel....

— BAREND heeten zij hem, zeide JULIA.

— ....en moet ik het zijn, die hem aan het geregt....o God! Hier hield de krijgsman plotseling op, en zich tot zijne medgezellen wendende, zeide hij:

— Laat mij alleen naar binnen gaan, EVERARD kan terwijl JULIA naar huis geleiden.

— Ja, maar pas op, dat de kerel niet wegraakt, riep VALCKENIER.

— Ik laat u niet alleen gaan, vroegde VAN DER BURG er bij.

— Ach, zeide JULIA, hij zal niet wegloopen; hij wilde straks al vlugten en heeft zich toen zwaar bezeerd.

SPAAROOG snelde nu, zonder door iemand gevolgd te worden, het achterhuis in, terwijl de anderen in het den lezer bekende voorvertrek of gelagkamer bleven wachten, en JULIA door haar aanstaanden bruidegom naar des hopmans woning teruggeleid en natuurlijk onderweg met duizende vragen omtrent haar treurig wedervaren bestormd werd. Maar weinig, zeer weinig kon het onthutste meisje EVERARDS regtmatige nieuwsgierigheid bevredigen. Door een zekeren BAREND, waarin VAN DER BURG dadelijk, nadat JULIA hem had beschreven, den monsterlijken man herkende, die zich bij de verschillende plunderingen zoo droevig had onderscheiden, en door den losbandigen schilder STUVEN, wien zij vroeger wel eens bij haar vader gezien had, maar wien deze het huis ontzegd had, omdat hij de vermetelheid had gehad, naar hare hand te dingen, alsook door een kerel, die KRIS genoemd werd, was zij, toen de woede des volks in SPAAROOGS huis ten toppunt was gestegen en haar leven werkelijk gevaar had geloopen, schier bewusteloos weggedragen en tot hare innige vreugde naar de woning van CATHARINA gebragt, waar zij niets kwaads vermoedende eene veilige schuilplaats dacht te vinden. Maar CATHARINA had zij in den beginne niet gezien, en toen deze haar later in het achtervertrek, waar men haar gebragt had, was komen bezoeken, had die goede vrouw, de vriendin van hare jeugd, steeds met tranen in de oogen de schouders opgehaald, wanneer zij sprak van nu wel haast weer naar huis te zullen gaan of haar vader en EVERARD bij zich te zullen zien, als het oproer gestild was. Maar toen zij in drie dagen niets van deze beiden, noch van iemand die haar dierbaar was, gehoord had, hoewel zij verscheidene brieven en boodschappen had gezonden, was zij eindelijk beginnen te vermoeden, dat zij, om welke reden dan ook, gevangen werd gehouden; te meer daar BAREND, de eenige die haar bezocht (want KRIS en STUVEN had zij sedert dingsdag avond niet meer gezien), steeds elk gesprek over haar vader en hare omstandigheden vermijdde, en haar onder allerhande voorwendsels beduidde toch geduld te hebben. Eindelijk had BAREND haar den vorigen avond aangekondigd, dat zij den anderen dag haar vader en minnaar, die haar verwachtten, weer zien en nimmer meer zou verlaten; maar wat haar geheel onbegrijpelijk voorkwam, was dat, toen zij deze blijde tijding aan CATHARINA en JURRIAAN mededeelde, de eerstgemelde niets anders had gezegd dan: »Bid God voor den Hopman!" en daarop in tranen uitbarstende de kamer had verlaten. Weinige oogenblikken voordat SPAAROOG met EVERARD en de anderen haar weêrgevonden hadden, was BAREND haar komen zeggen, dat nu alles klaar was en maakte zij zich, hoewel met een beklemd gemoed, gereed om hem te volgen, toen de uitroep van den kapitein in het voorhuis haar op eens de laatste begoocheling omtrent BARENDS bedoelingen had benomen, en zij alleen nog getracht had zijn leven te redden, daar hij haar, hoe raadselachtig zijn gedrag ook ware, steeds met zorg had bejegend, en hij bovendien bezeerd door den val, ten gevolge eener mislukte poging tot ontvlugting, nu elks medelijden verdiende. — Het spreekt van zelfs, dat EVERARD door dit verhaal weinig of niets was ingelicht en hij besloot dus den nu stellig gevangenen genomen BAREND zelven om nader uitsluitsel te vragen, weshalve hij, na een teeder afscheid van zijne beminde JULIA, naar *Het misverstand* terugsnelde.

Maar hier kwam hij, daar dit afscheid, gelijk natuurlijk was, wel wat lang geduurd had, te laat om zijne billijke nieuwsgierigheid te voldoen. Na eene hevige woordenwisseling tusschen BAREND en SPAAROOG, waarvan de in het voorhuis verzamelden slechts eenige losse klanken hadden gehoord, was laatstgemelde met den uitroep: »Gaat maar binnen en neemt uw slagtoffer!" de straat op geloopen, en hadden VALCKENIER en de anderen, na het huis gesloten te hebben, den afzigtelijken BAREND, die eenige moeite had om te loopen, dadelijk naar de gevangenis geleid, en zij waren stellig al ruim een kwartier uur vertrokken, toen de jonge VAN DER BURG uit al zijne magt, maar te vergeefs, aan de geslotene deur van *Het misverstand* stond te kloppen.

V.

HET EINDE VAN ALLES.

Culpam pœna premit comes.

HORATIUS.

Nu zal geen misdrijf straf ontgaan.

— Uw naam is immers EVERARD VAN DER BURG!

— Wel dat is nu eene rare vraag, zeide deze, welke op zondagavond al een half uur met den gevangen BAREND, wiens doodvonnis 's anderen daags zou voltrokken worden, had zitten praten en te vergeefs getracht had iets meer uit den mond van den booswicht te vernemen, dan den schepenen gelukt was, hoewel de man werkelijk veel berouw toonde over zijne misdaden en diep neêrslagtig was.

— Het is geene rare vraag, jongman, hernam de ander langzaam. Geloof mij, gij zoudt het uur vervloeken, waarin ik u mijn gedrag verklaard had, zoo ik u de geheele waarheid zeide, gij zoudt....

— Maar bedenk toch, viel hier EVERARD in, dat ik meer reden heb dan iemand anders om die waarheid te vernemen. Weet gij wel, dat JULIA mijne vrouw moet worden, weet gij....

— Ik weet alles, mijnheer! zeide BAREND somber, en juist daarom zwijg ik. Maar hoor, ging hij voort; gij meendet straks, God weet waarom, dat ik niet van lage afkomst was, zoo als mijn tegenwoordige toestand ligt zou doen denken: welnu, ik zal u eens iets vertellen, zoo het u niet verveelt nog eenige minuten in gezelschap te zijn met iemand, die morgen zal worden doodgemarteld.

— Spreek, spreek, riep VAN DER BURG, die hoopte, dat de man welligt iets zeggen zou, dat eenig licht kon geven.

— Het zal u mogelijk tot leering strekken, om in uwe jeugd driften en hartstogten te beheerschen, hervatte de ander, hoe vreemd het schijnen moge uit mijn mond eenige zedeles te hooren. Luister dan: Er waren eens twee broeders, tweelingen, mijnheer, beide zeer schoon van aangezigt en kloek van gestalte; een paar mannen, zoo als de natuur ze maar zelden schept, en zoo sprekend op elkaâr gelijkend, dat zelfs hunne moeder ze niet kon onderscheiden, zoo de eene geen lintje aan zijn kleed droeg. Een van die broeders was ik! Ja, dat verwondert u, dat schijnt u niet mogelijk, maar het is zoo: een dier twee Adonissen was ik, die nu een voorwerp ben van afschuw voor het menschdom. De gelijkenis echter was alleen uiterlijk, karakter en inborst waren geheel verschillend. De een was wild, opvliegend en driftig, maar braaf en edel, algemeen geliefd en bemind; de ander was stil, ingetogen en bedaard, maar valsch, trots en gehaat, geschuwd als de pest; de werken van den eenen waren regtvaardig als van ABEL, van den anderen boos als van KAÏN; de een was een goed mensch, die zijn naasten lief had, de ander een duivel.....

— En die duivel....waart gij, wilde EVERARD zeggen, maar BAREND liet hem niet uitspreken.

— Die duivel, ja, dat was ik, waarom zou ik het zwijgen! maar die duivel was in mij, mijnheer; ik heb waarachtig menigmalen den goeden weg op gewild, maar het kwaaddoen scheen mij aangeboren en wat bij een kind nog maar streken waren, ontwikkelde zich naderhand in gruwelijke misdaden. Ik zou een jaar met u spreken, en dan wist gij al het kwaad nog niet, dat ik reeds als kind gebrouwen heb, vooral aan mijn broeder, wien ik, partij trekkende van onze onbegrijpelijke gelijkenis, een naam had weten te bezorgen, die, zelf toen wij reeds jongelingen waren, weinig slechter was dan de mijne. Mijn broeder was voor de krijgsdienst opgevoed en ik voor de wetenschappen; hij werd een goed soldaat en ik een slecht student. Maar ik moet kort zijn. In 1671, toen de vijandelijke legers ook *Groningen* bedreigden, voerde mijns broeders noodlot hem naar deze stad, waar onze moeder woonde en ik op de hoogeschool geweest was; want ik was toen al geen student meer, en liep zwervend langs de straat, zonder te weten, wat ik zou beginnen. Mijn broeder, die mij, ondanks al het verdriet en de schande, welke ik hem en mijne moeder aandeed, immer met liefde behandelde, ried mij aan soldaat te worden bij het vaandel, waarbij hij toen luitenant was, en ik volgde dien raad, in de hoop van ook spoedig een rang te bekomen. Maar, hoewel ik mij in het eerst goed hield, kwam de duivel toch weldra weêr boven, en moest mijns broeders voorspraak mij menigmalen vergeving of vermindering van straf bezorgen. Gij zoudt denken, dat ik hem daarom lief had; het tegendeel is waar; ik haatte hem bitter, omdat ik hem meer dan ooit benijdde, en hij, nu onze kleeding en omgang geheel verschillende waren, geene streken van mij meer op zijne rekening kon schuiven. Uit kortswijl of mogelijk om mij tot goed gedrag aan te sporen en mijne eerzucht aan te prikkelen, liet hij mij soms zijne officiers-montering aantrekken en zeide dan, dat als ik ook luitenant was, wij de twee knapste kerels uit het leger zouden zijn. O God! had ik dien rok nooit aangehad, de duivelachtigste der gedachten ware mogelijk nooit in mij opgekomen, de snoodste misdaad niet door mij bedreven geworden. Mijn broeder, jongman, was even als ik, zeer gezien bij het schoone geslacht, maar onze veroveringen waren van verschillenden aard, elk naar het slag van menschen, waarmede hij verkeerde. Maar nu zou mijn broeder gaan trouwen met een ouderloos meisje; KLARA was zij genaamd, en zij was een engel, zoo als ik niet geloofde, dat er op aarde bestaan konden. Onze moeder was oud en ziekelijk, en wenschte den zoon, van wien zij nooit verdriet had gehad, gelukkig en dus het huwelijk bespoedigd te zien. Maar ik minde KLARA ook, in stilte namelijk, maar zij wist het, en zeide het mijn broeder en mijne moeder niet, want zij kende mij en wilde allen wrevel vermijden; maar ik, ik deed allerhande pogingen om het huwelijk te vertragen, hopende, dat de zachte KLARA, daar de vrouwen toch meest op het uiterlijk schoon zien, en dit bij ons gelijk stond, eindelijk mij, die altoos zoo bedaard was, boven mijn levendigen en ruwer broeder zou verkiezen.

Zóó was de maand Junij genaderd en de trouwdag bepaald, toen mijn broeder op eens bevel kreeg naar Delfzijl te gaan, naar welke schans wij in het begin van de maand vertrokken. Mijn broeder zeide den trouwdag niet te willen veranderen, tenzij hij bepaald belet werd over te komen. Ik had die woorden gehoord en weldra een helsch plan daarop gebouwd, hetwelk de Hemel toeliet, dat volkomen gelukte. Mijn broeder werd te Delfzijl ernstig ongesteld en kon niet schrijven. Ik bood hem aan, daar ook onze schrijfwijze weinig of niet verschilde, zulks voor hem te doen, opdat de lieve KLARA en onze bezorgde moeder niets mogten merken. Mijn broeder stond het toe en verzocht mij eindelijk, toen hij erger werd, te melden, dat hij geen verlof kon bekomen om het huwelijk te sluiten. Maar ik schreef heel wat anders: ik schreef aan KLARA, dat ik, meenende mijn broeder, geen verlof kon bekomen, maar op den bepaalden dag des avonds stil zou overkomen om te trouwen en den anderen dag weêr even stil zou vertrekken, en....ja, mijnheer, het is gruwelijk, niet waar? ik trouwde, in mijns broeders gewaad, de bruid mijns broeders! De blonde KLARA werd mijne vrouw, terwijl haar bruidegom lag te zieltogen.......

— Maar werd die wandaad niet ontdekt....en.....stierf uw broeder? vroeg EVERARD met eene beklemde stem.

— Ja, ja, de wandaad werd 's anderen daags reeds ontdekt. Ik kon mijn rol niet langer volhouden, en vlugtte, beladen met den

(*Zie verder het bijvoegsel.*)

BIJVOEGSEL DER JAVASCHE COURANT.

Zaturdag, 9 *April* 1842.

vloek mijner moeder en overtuigd, dat de wanhopige KLARA hare schande niet zou overleven.

—Maar uw broeder?

—O Ja, dat is waar ook? hij stierf niet en.....maar laat mij daar liever van zwijgen. Ik geloof, dat KLARA.....zoo lang zij nog geleefd heeft, voor zijne vrouw is doorgegaan, althans KRIS heeft mij gezegd.....

—Was die fielt er ook in betrokken?

—CHRISTIAAN MORREN was een soldaat in dienst mijns broeders, maar hij was mijn vriend en zonder hem was het misdrijf nooit goed gelukt.

—En gij verliet dan de stad? vroeg EVERARD ongeduldig.

—God gave, dat ik dit had gedaan! maar KRIS en ik hadden met eenige kerels uit de stad en den omtrek een complot gesmeed, om al de old-ampten aan den Bisschop over te leveren, en wij verborgen ons dus bij een portier, die mee van de zaak wist; maar de boel werd ontdekt en de portier met nog een boer gehangen.....

—En gij en KRIS?

—KRIS wist te ontkomen en ik....ik...

—Welnu?

—Ik had aan den invloed.....mijns.....diepgekrankten broeders te danken, dat mij het leven gespaard werd; maar hoe gespaard, mijnheer, ik vraag het u, hoe gespaard?

Hier hield BAREND op met spreken, en VAN DER BURG begreep, dat het niet kiesch zou zijn een man, die, hoe alle zedelijk gevoel ook vroeger bij hem uitgedoofd mogt zijn geweest, thans werkelijk opregt berouw toonde, de deerlijke verminking te doen vertellen, op welke de ongelukkige waarschijnlijk doelde, als de straf, welke hem in plaats van die des doods was opgelegd. Ook trad de cipier op dit oogenblik binnen, zeggende, dat de tijd al lang verstreken was, waarin hij iemand bij den gevangene mogt toelaten.

—Maak haar gelukkig, waren de laatste woorden van BAREND geweest, toen EVERARD het vertrek had verlaten, en hoewel de jongman de belangstelling van den veroordeelde in zijne dierbare JULIA niet begreep, lieten diezelfde woorden een onuitwischbaren indruk na in zijn minnend harte.

Met zes andere booswichten werd BAREND, tegen den middag van maandag den 6den Februarij in tegenwoordigheid van de Burgemeesters en de schepens opgehangen, terwijl het grootste deel des garnizoens, der schutterij en der vrijwillige ruiters, welke laatste eigenlijk al afgedankt waren, mede onder de wapens waren gekomen om de posten af te zetten en het volk in toom te houden. Boven BARENDS hoofd werd door den beul een mes gehangen, mogelijk eene zinspeling op zijne vroegere verminking; en toen de lijken buiten naar de Velewijk gevoerd en daar aan de galg werden vastgebonden, sleepte men BARENDS lijk op eene horde door de stad, en werd hem op het galgenveld het hoofd afgehouwen en dit op een staak gezet boven het rad, waarop de romp was vastgemaakt.

Rustig en vrolijk zaten in den avond van denzelfden dag JULIA met hare vriendin, alsmede EVERARD en VALCKENIER in SPAAROOGS woning bij elkander en verheugden zich, God dankende voor JULIAS redding, dat het oproer nu geheel gestild en de eendragt weêr hersteld was, toen het dezen vriendenkring meer en meer opvallend voorkwam, dat SPAAROOG geen het minste deel in het gesprek en de algemeene vreugde nam, maar steeds, met de blikken naar den grond geslagen, rusteloos de kamer op en neêr stapte.

—Vraag mij niets, had hij geantwoord, toen hij door allen bestormd was, om de reden zijner zwaarmoedigheid te openbaren; ik kan onverschrokken honderde vrienden of vijanden aan mijne zijde zien sneuvelen, maar het doodmartelen van misdadigers heeft mij altoos getroffen.....

—Ja maar, zeide VAN DER BURG, bij deze misdadigers was toch de roover uwer dochter.....

—EVERARD, zeide SPAAROOG diep zuchtend, terwijl hij den jongman in een vensterraam trok, EVERARD, die BAREND, die roover mijner....JULIA, was....mijn broeder!

—Uw broeder! riep EVERARD, wien op eens een schrikkelijk licht opging, onwillekeurig luid uit: mijn God, hopman! en is JULIA......?

—Stil, in 's Hemels naam! smeekte SPAAROOG, terwijl hij de hand op des jongelings mond legde; zeg mij, o zeg mij! heeft BAREND gesproken?

—Laat mij, laat mij! was alles wat EVERARD uit kon brengen, en na zijne hand uit die des kapiteins gewrongen te hebben, snelde hij tot een iegelijks groote verwondering met de grootste overijling het vertrek uit.

Maar de liefde woog zwaarder dan het vooroordeel, en weinige weken later was JULIA, die het geheim harer geboorte nooit vernam, de gelukkige huisvrouw van EVERARD VAN DER BURG, terwijl op denzelfden dag JACOB VALCKENIER met JULIA's vriendin in den echt werd vereenigd.

En CATHARINA ROMBOUTS? vraagt welligt iemand, die haar verdenken mogt van in de ontvoering of althans in de geweldadige gevangenhouding van JULIA de hand geleend te hebben. CATHARINA, lezer, werd met JURRIAAN, na het eerste verhoor van BAREND, in den kelder teruggevonden, waar de booswicht hen vóór de komst van SPAAROOG en de anderen met geweld had opgesloten, ten einde des te beter zijn plan van ontvoering ten uitvoer te kunnen brengen; de vorige dagen was zij door een vreesselijken eed gedwongen geworden de waarheid te zwijgen en haar zoon in den kelder te houden, daar hij anders gedreigd had, den jongen te vermoorden.

De goede CATHARINA waagde zich kort daarna aan eene tweede proeve van den huwelijken staat, door hare hand te geven aan JAN, den trouwen bediende van SPAAROOG, met wien zij nog jaren daarna gelukkig leefde en hare affaire zag bloeijen.

ERNST STUVEN, die mede in hechtenis was genomen, daar sommigen getuigden hem bij BOREEL en den Hopman te hebben zien stelen, werd kort daarop weder ontslagen, daar hij volhield, slechts eenige schilderijen, alleen uit liefde voor de kunst, medegenomen te hebben, en hij ze uit zich zelven terug zou hebben gegeven, hetwelk nu ook gebeurde.

Overigens eindigde alles gelijk veelal plaats heeft. BOREEL en SPAAROOG werden door de regering schadeloos gesteld voor het verlies bij de plundering geleden; aan de soldaten, schutters en vrijwilligers werden medailjes uitgereikt en denkelijk ook wel lange en vervelende aanspraken gehouden; maar de keure bleef ten eeuwigen dage vernietigd.

Als raad en volk eens welgezind is,
Dan blijkt dat muiterij maar wind is.

Utrecht, Julij 1841.

Advertentien.

* Naar luid van de voorschriften der Gouvernements resolutien van den 5den April 1825 en 18den October 1834 no. 6 en 1, noodigt de ondergeteekende Resident van Batavia, de ingezetenen dezer residentie uit, om de hekken en muren hunner erven en gebouwen, die langs de groote wegen geplaatst zijn, binnen den tijd van dertig dagen, gerekend van den 10den dezer, behoorlijk te doen witten, en voor zoo veel dit nog niet mogt hebben plaats gehad, of op nieuw noodig is, ook te doen verwen.

De ondergeteekende vertrouwt, dat een ieder zich zal beijveren, om aan deze uitnoodiging te voldoen, zonder dat het noodig zij, te herinneren aan de bepalingen der boete, waarmede de ingezetenen bij de aangehaalde resolutien, ingeval van nalatigheid of verzuim, bedreigd worden.

BATAVIA, *De Resident van Batavia,*
den 4den April 1842. F. BUTIN BIK.

* Op zaturdag den 16den April 1842, des voormiddags ten 11 ure, zal aan het residentie kantoor te Serang, overeenkomstig het reglement op het houden van uitbestedingen (Staatsblad 1829 no. 67), publiek worden uitbesteed:

1°. Het gewoon onderhoud van alle civiele en militaire gebouwen, benevens waterstaats-werken, staande onder civiel beheer, in de residentie Bantam.

2°. De zware reparatien, enz.

3°. De vernieuwingen en verbeteringen aan dezelve.

Gadinghebbenden worden uitgenoodigd om hunne inschrijvings-biljetten vóór of op den hierboven bepaalden dag, aan het residentie kantoor intezenden, alwaar inmiddels nadere inlichtingen ten aanzien der genoemde werken te bekomen zijn.

De Resident van Bantam,
Bij indispositie.
SERANG, *De Secretaris,*
den 1sten April 1842. C. A. DE MULDER.

* De ondergeteekende Resident van Soerabaija, maakt bij deze bekend, dat ingevolge bekomene autorisatie op zaturdag den 16den April 1842 door den vendumeester van Grissee, pubiek op de hoofdplaats Grissee zullen worden verkocht eene hoeveelheid van 832 stuks overtollige houtwerken van de ondervolgende dimensien als.

258	balken,	lang	5	ellen, dik	van	10	tot en met	40 duim.
89	»	»	5½	» »	»	15	» » »	45 »
130	»	»	6	» »	»	10	» » »	45 »
36	»	»	6½	» »	»	15	» » »	40 »
66	»	»	7	» »	»	20	» » »	45 »
63	»	»	7½	» »	»	20	» » »	45 »
18	»	»	8	» »	»	25	» » »	45 »
34	»	»	8½	» »	»	30	» » »	35 »
16	»	»	9	» »	»	25	» » »	30 »
122	planken van onderscheidene dimensien.							

832

SOERABAIJA, *De Resident voornoemd,*
23 Maart 1842. Bij absentie.
De Assistent Resident,
L. J. JEEKEL.

VOORWAARDEN *eener uitbesteding voor den aanbouw van een overdekt vaartuig of jacht voor den dienst van het Fort* Erf Prins.

De kapitein ter Zee, Havenmeester van Soerabaija, maakt hierbij bekend dat op den drie- en- twintigsten April aanstaande, des morgens ten 8 ure, ten zijnen bureele aanbesteding zal gehouden worden, voor den aanbouw van een volgens teekening en bestek overdekt vaartuig of zoogenaamd jacht, ten

dienste van het Fort *Erf Prins* naar Soerabaija en Visa Versa en zulks op de navolgende voorwaarden.

Art. 1. Genoemd vaartuig te bouwen volgens afmetingen in het bestek vermeld.

Lang oversteven	12,735 N. E. of 45 A. Vt.	
Wijd binnen zijn huid	3,962 » » » 14 » »	
Hol uit de boven kant / tot de onder kant van / het potdeksel	1,492 » » » 5 3/11 » »	

Bevattende eene scheepsruimte van p. m. 8 koijangs

Art. 2. De houtwerken voor den bouw van het onderwerpelijk vaartuig te bezigen, zullen moeten zijn van goed, droog, gaaf en belegen Jattiehout en ingevolge afmetingen in het bestek vermeld.

Art. 3. Alle de houtwerken zullen wijders door goede ijzeren klinkbouten en spijkers aan elkander moeten verbonden zijn, en volgens genoemd bestek geplaatst, zullen verders alle de overige daaraan te leveren ijzerwerken, zoo als roerhaken en stellen, kiel halve maan en rustplaten, alsmede oog en ringbouten etc. etc. alles in meergenoemd bestek gedetailleerd omschreven, moeten bestaan uit goede en deugdzame kwaliteiten.

De bodem zal van onder water tot de lastlijn behoorlijk moeten gelabord worden, als in het bestek vermeld.

Art. 4. De rondhouten zullen mede door den aannemer moeten worden geleverd en bestaan uit de navolgende als:

a. Een Mast,
b. Giek of Boom,
e. Boeg Spriet,
d. Gaffel,

alle genoemde rondhouten zullen moeten voorzien zijn van hun ijzerbeslag, zoo als in meergenoemd bestek staat aangeduidt.

Ook zullen de navolgende zeilen en wel van moscoviesch raven, of everdoek moeten geleverd worden, bestaande in:

1 Bezaan,
1 Slag Fok,
1 Kluiver.

Het benoodigde Europeesch en Inlandsch touwwerk alsmede de blokken, haken en kouzen ter toetuiging benoodigd, zullen insgelijks door den aannemer geleverd en de toetuiging door hem bewerkstelligd moeten worden.

Art. 5. De betaling zal geschieden in koperen munt, en de aannemer één derde der aannemings penningen in voorschot kunnen ontvangen.

Art. 6. Genoemd vaartuig zal binnen der tijd van vijf maanden moeten afgeleverd worden aan den Intendant der 1ste klasse in de voormalige 3de Groote Militaire afdeeling, na alvorens door eene van Gouvernements wege te benoemen commissie te zijn gekeurd en goed bevonden zijnde, door den aannemer [illegible].

Art. 7. Indien meergenoemd vaartuig [illegible] voornoemd bevonden wordt niet te zijn gebouwd overeenkomstig de voorwaarde en voorschriften van uitbesteding, zal van 's lands wege voor rekening van den aannemer in de aanschaffing van een ander voldoend vaartuig worden voorzien; terwijl al hetgeen door de commissie geacht wordt van onvoldoende kwaliteit te wezen, zulks door den aannemer dadelijk door andere en voldoende artikelen moeten worden vervangen.

Art. 8. De aannemer zal voor de nakoming van zijn contract moeten stellen twee goede borgen.

Nadere informatien te bekomen ten bureele van gezegde Havenmeester alwaar de teekening en het bestek van aanbouw van gedacht vaartuig voor de belanghebbenden ter visie liggen.

J. RAMBALDO.

SOERABAIJA, *den 11den Maart 1842.*

* De ontvanger der inkomende en uitgaande regten te Batavia, brengt ter kennis van het algemeen, dat de rekeningen voor pakhuishuur van geëntreposeerde goederen, over het eerste kwartaal 1842, ter inzage en voldoening ten zijnen kantore gereed liggen.

Wordende de belanghebbenden tevens met referte tot art. 5 van het Gouvernements besluit van den 21sten September 1838 no. 15 herinnerd, dat de voldoening dier rekeningen, vóór ultimo van deze loopende maand, behoort te geschieden ter vermijding van de pœnaliteiten, welke bij evengemeld artikel voor nalatigen zijn vastgesteld.

BATAVIA, *den 7den April 1842.* *De ontvanger voornoemd,* J. H. LEVIJSSOHN.

* De Ontvanger der Inkomende en Uitgaande Regten te Batavia, ontwaard hebbende, dat deszelfs uitgevaardigd verbod om in de lokalen van het kantoor der tol-administratie, dewelke aan de entrepôt pakhuizen belenden, zoowel als in de verschillende entrepôt gebouwen met ontstoken lont, vuur of brandende sigaren te komen, niet zoodanig wordt opgevolgd als in het belang van het in die entrepôt-gebouwen aanwezig particulier eigendom dienstig en noodzakelijk is, verwittigt het publiek bij deze, dat het aan een iegelijk wie het ook zij, zonder aanzien van persoon, ten strengste is verboden om in opgemelde lokalen met ontstoken lont of brandende sigaren te komen en aldaar met vuur omtegaan.

BATAVIA, *den 6den Maart 1842.* *De Ontvanger voornoemd,* J. H LEVIJSSOHN.

* De kontroleur der inkomende en uitgaande regten te Batavia, brengt hiermede ter kennis van het algemeen, dat ten zijnen kantore zijn gedeponeerd de navolgende, gedurende het 1ste kwartaal 1842, successivelijk aangebragte en niet gereclameerde goederen, als:

1 kistje, adres den heer *de Perez*, of den heer *Reijnst*, aangebragt per het schip *Willem.*

1 kistje adres den heer *Froije*, kapitein te Salatiga; 1 doos, adres den heer *D. Versteegh*, geëmploijeerd bij de Factorij der Ned. Handel maatschappij; 1 kist gemerkt H. C. G, no. 35, aangebragt per het schip *Agnetta.*

3 kisten, no. 1, 7 en 8 adres den heer *F. van Lelijveld*, 2de luitenant ingenieur, 1 kist, adres den heer *M. C. Hakman*, gepensioneerd majoor, 1 kist, adres den heer *A. A. Buijskes*, 1 kelder, zonder merk, aangebragt per het schip *Princes Marianne.*

1 kistje, adres den heer *J. T. Goedkoop*, te Passaroean, aangebragt per het schip *Proteus.*

1 kistje, adres den heer *J. Valkenier*, ingenieur op de fabriek van den heer *van Hals*, te Probolingo, aangebragt per het schip *Mercator*, 1 pakje, gemerkt V. B. D.; 2 kistjes, adres den heer *D. ten Kate*, 1 kist, gemerkt G. V.; 1 kist, gemerkt A. W.; 1 kist, gemerkt C. no. 1, alle aangebragt per het schip *de drie Vrienden.*

2 kelders, gemerkt no. 65 en 128, aangebragt per het schip *Bellona.*

1 kelder, aangebragt per het schip *Celebes.*

1 pakje, adres den heer *Hendriks*, majoor etc. te Makasser, aangebragt per het schip *Edouard.*

3 kistjes. gemerkt H., aangebragt per het schip *Ledual.*

2 kistjes, gemerkt B., aangebragt per het schip *Goed Vertrouwen.*

1 kistje, adres den heer *C. van Wijn*, 1 mandje, adres den heer *J. van Eijck*, te Passaroean, beide aangebragt per het schip *Timor.*

1 kist, gemerkt A. B. no. 5, 1 kist. adres den heer *Kerkhoven*, doctor te Samarang, 1 kist, gemerkt R., 1 kist gemerkt W. W. B., te Passaroean, allen aangebragt per het schip *Prins van Oranje*; 1 doos, adres den heer *P. F. Clignett*, 1 trommel en 1 pakje, gemerkt V. L. no. 1 en 2; 3 kisten, gemerkt N. R. no. 1/4; 2 kisten gemerkt A. W. no. 2 en 3: 1 kist, gemerkt M. W.; 1 trommel, gemerkt P. B., adres den kolonel *Du Perron*, allen aangebragt per het schip *Johanna.*

1 kist, gemerkt C. J. V. K. / D. C., te Soerabaija, aangebragt per het schip *Margaretha Catharina.*

1 pakje, adres den heer *D. Trail* of *J. Brown*, te Soerabaija, aangebragt per het schip *Philantrope.*

Ook zijn aan gemeld kantoor nog aanwezig, de navolgende in de advertentie van den 3den Januarij jl., begrepen goederen, waarvan de inhoud door eene daartoe bevoegde kommissie geconstateerd en bevonden is, als volgt:

[illegible] schip *Jacob Roggeveen*, inhoudende ingelegde groenten.

1 mandje, gemerkt J. J. V., aangebragt per het schip *Barend Willem*, waarin 1 vaatje gezouten visch.

1 kist, gemerkt C. C. L. / V. C. no. 2, aangebragt per idem, inhoudende een aantal kleinigheden, en brieven aan het adres van den heer *G. C. L. van Coeverden*, te Amboina, 1 vaatje en 1 kelder, gemerkt V. S., aangebragt per idem, inhoudende boter en 14 flesschen zuren.

1 jagtgeweer en 2 pistolen, aangebragt per het schip *Helda.*

6 geweeren en 5 bajonetten, benevens 1 paar pistolen, aangebragt per het schip *Susanna Dorothea.*

1 jagtgeweer, aangebragt per het schip *Krokedil.*

1 kistje, inhoudende een paar pistolen, aangebragt per het schip *Orion.*

1 kist, gemerkt F. H. no. 377, aangebragt per het schip *Theodora Sara*, inhoudende eenig koper keukengereedschap.

1 kist, gemerkt B., aangebragt per het schip *Rotterdam*, inhoudende boeken, en een brief aan het adres van den heer *de Kock*, majoor etc. te Padang.

1 kist, gemerkt H. C., onbekend van waar aangebragt, inhoudende schoolbehoeften, en twee boeken aan het adres van de zendelingen *Herman* en *Muttern.*

De belanghebbenden worden verzocht, bovenstaande goederen, binnen drie maanden gerekend van heden, tegen voldoening der daarop verschuldigde regten te willen doen afhalen, aangezien na ommekomst van dezen termijn, daarmede zal worden gehandeld, overeenkomstig het besluit van Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal dd. 15 December 1836 no. 15 (Staatsblad no. 57).

BATAVIA, *den 1sten April 1842.* *De Controleur voornoemd,* T. J. CANTERVISSCHER.

Edictale Citatien.

* Alzoo president en leden in den raad van justitie te Batavia, ten verzoeke van den advokaat Mr. *J. H. Cremer*, voor en van wege de weeskamer te Batavia, belast met het sequestraat en als zoodanig administrerende de insolvente boedels van wijlen *K. Heijnis*, *G. Gerrits*, en den chinees *Loa Tjinko*, hebben verleend het tweede defaut en admissie om te dienen van intendit, tegen allen en een iegelijk, die eenige actie of pretentie vermeenen te hebben op en tegen de voornoemde boedels;

Zoo is het, dat ik ondergeteekende eerste deurwaarder en gezworen exploiteur bij den raad voornoemd, voor de derde maal dagvaarde, elk en een iegelijk die eenige actie of pre-

tentie op en tegen de voornoemde boedels vermeenen te hebben, om op donderdag den 12den Mei 1842 des morgens ten acht ure precies, in persoon, dan wel bij gemagtigden te compareren, ter rolle van meermelden raad, ten einde het tweede defaut te purgeren en voorts te zien dienen van intendit.

Aldus gepubliceerd en geaffigeerd, van de puije van het raadhuis te Batavia, den 31sten Maart 1842.

De gezworen exploiteur, voornoemd.
SCHOUTEN.

Vendu-Departement.

Op maandag den 11den April 1842.

Ten huize van den heer *H. D. Boeser*, op Struiswijk, van eenen wel onderhouden netten inboedel bestaande in: zeebra, mahonij en andere houten meubelen, prachtige gordijnen, fraaije spiegels en schilderijen, waaronder schoone stukken in olieverf, muur, hang- en tafellampen en verder huisraad; alsmede paarden, wagen, enz.

De goederen zullen zaturdag en zondag te voren, voor een ieder te zien zijn.

Op dingsdag den 12den April 1842.

Voor de toko van den chinees *Tan Hongkak*, op Djelakeeng in de Chinesche kamp, van tjattho verf, kapas, kistjes thee, pangsie, wit linnen, chineesch schrijf- en offerpapier, chinesche grafsteenen, padangsche planken en eenige ledige tonnen &a.

Op woensdag den 13den April 1842.

Voor het kommissie-huis van *Voute & Guérin*, van diverse koopmanschappen.

Op donderdag den 14den April 1842.

Voor het kommissie-huis van *Mungter*, aan de Sluisbrug, van wagens, paarden, meubelen, provisien, enz.; alsmede voor rekening van het Gouvernement *voor afbraak*, de stalling gediend hebbende voor kameelen, staande op de poststation te Weltevreden.

Op vrijdag den 15den April 1842.

Voor het kommissie-huis van *Roselje & Co.*, van diverse negotie goederen, lijnwaden, enz.

* Op de vendutie van *Voute & Guérin*, op woensdag den 13 dezer, zal mede worden verkocht een partij goudwerken, tafellampen, en blikwerk, eene aanzienlijke partij spijkers, en ligt beschadigde madapollams, benevens boter, hammen, en diverse provisien.

* Op de vendutie van de ondergeteekenden, zullen door hun, voor rekening van den chinees *Lim Loktjoan*, worden verkocht:

Een chinees hoofdversiersel van blaauw laken met roode rand, gewerkt met goud en koralen.
Twee blaauwe zijden kopia's met goud gewerkt.
Dertien gouden ringen met edelgesteenten.
Twee gouden haarpennen.
Een halsketting van wit goud, bestaande uit vier snoeren.
Een dito halsketting met vier groote en twee kleine snoeren.
Twee halskettingen kaloengs, ieder van acht snoeren met een daaraan hangende koeij.
Een dito ketting van tien snoeren.
Een bosse koeij.
Twintig gouden gladde en gewerkte ringen.

VOUTE & GUERIN.

* Op de vendutie van vrijdag, bij *Roselje & Co.* zal nog worden verkocht eene partij puike boter, zeer fraaije porseleinen, thee-servicen, diverse lijnwaden, enz.

* De agenten der Samarangsche weeskamer te Pekalongan, zullen op den 15den dezer publiek doen verkoopen, een erf, met het daarop staande bamboezen met atap gedekte huis, gelegen in de Chinesche Kamp aldaar, toebehoorende aan wijlen den Chinees *Lauw Lambang*.

Debiteuren en crediteuren in gemelden boedel worden hierbij opgeroepen, om binnen drie maanden, gerekend van heden, aangifte en betaling te doen aan

De agenten voornoemd,
PEKALONGAN, C. FISSER.
den 2den April 1842. J. W. TOOROP.

Verkoop van Goederen.

* Uit de hand te koop, een hecht en sterk woonhuis, gelegen op Parapattan, te bevragen bij

ROSELJE & CO.

* Een stel van vijf dozijn in holland fraai gewerkte zilveren lepels en vorken, verkrijgbaar bij

ROSELJE & CO.

* Verkrijgbaar bij *Roselje & Co.* een bijzonder fraai groot compleet kristal tafel servies, tegen billijken prijs.

* Te koop, een palanquin met bengaalsch onderstel, zoo goed als nieuw, adres 's lands drukkerij.

Huwelijken.

* Getrouwd:

PAUL ADOLPH MOSSELMAN, Jrz.
met
MARIA LASTHENIE.

BATAVIA, *den 2den April 1842.*
Eenige kennisgave.

* Getrouwd:

JUSTUS KARL HASSKARL,
met
PHILIPPINE JEANNE FRANCOISE MEDENBACH,

BUITENZORG, *den 4den April 1842.*
Eenige kennisgave.

* Getrouwd:

C. OVERDIJK,
en
C. F. STOLTENHOFF.

BUITENZORG, *30 Maart 1842.*

Geboorten.

* Heden beviel voorspoedig van tweelingen, zijnde een zoon en eene dochter, *J. A. B. H. A. von Schmidt auf Altenstadt*, geliefde echtgenoot van

Jhr. Mr. J. H. VAN DEN BOSCH.

PONDOK-GEDÉ, *6 April 1842.*
Eenige kennisgave.

* Bevallen van eenen zoon, de echtgenoote van

BATAVIA, *3 April 1842.* J. R. LANGE.

* Heden beviel voorspoedig van eenen welgeschapen zoon *L. W. Binkhuijsen*, geliefde echtgenoot van

E. SPIER.

PONTIANAK, *den 6den Maart 1842.*

Sterfgevallen.

* Op den 19den dezer is alhier overleden, de weledel gestrenge heer *Louis Joseph Malainne*, in leven officier van gezondheid der 2de klasse bij het garnizoen alhier. Crediteuren en debiteuren worden verzocht om binnen den tijd van drie maanden, van heden afaan gerekend, aangifte of betaling te doen, aan

BANJOEWANGIE, *Den executeur testamentair,*
den 25sten Maart 1842. W. WEBER.

* Op heden overleed alhier in het Militair Hospitaal, de weledel gestrenge heer *J. Arnold*, 2de luitenant van het 4de bataillon infanterie. Crediteuren en debiteuren worden verzocht drie maanden na deze aangifte of betaling te doen, aan

De kommissarissen,
SAMARANG, A. M. RAVENS, *1ste luit.*
25 Maart 1842. H. A. B. MANSFELDT, *2de luit.*

Nagelaten Boedels.

* Debiteuren en crediteuren in den boedel van den alhier overleden oud kapitein der chinezen *Oei Kongtjioe*, worden bij deze verzocht, om heden binnen drie maanden, betaling of aangifte te doen, aan

PATTIE, *De mede Executeur,*
20 Maart 1842. OEI TJONGLEE.

Verschillende Bekendmakingen.

* Eene dame van middelbaren leeftijd en goed zedelijk gedrag, geëxamineerd in onderscheidene talen en vakken van onderwijs, verlangt zich als gouvernante geplaatst te zien.

Adres met franco brieven onder de letters A. Z. aan de heeren *Knollaert & Co.*, boekhandelaren te Batavia.

* Wij hebben heden eene generale procuratie verleend, aan den heer *G. A. Wilmer*.

E. MOORMAN & CO.

BATAVIA, *den 8sten April 1842.*

Vertrekkende Schepen.

* Het vertrek der stoomboot *de Koningin der Nederlanden*, is gedurende de maand April bepaald:

Van Batavia:
Dingsdag, den 12den.
Donderdag, den 21sten.
Van Samarang:
Zondag den 17den.
Dingsdag den 26sten.

Adres *Paine, Stricker & Co.* alhier, en *Daendels & Co.* te Samarang.

BATAVIA, *7 April 1842.*

* Voor passagiers naar Nederland, biedt zich eene goede gelegenheid aan, met het Nederlandsch bark-schip *Margaretha Catharina*, kapitein *Schippers*, om tegen het einde van deze maand te vertrekken; adres bij

PAINE, STRICKER & CO.

Vertrekkende Personen.

* *J. G. Bock*, vertrekt naar Padang; deszelfs gemagtigde is *P. D. van Oosenbruggen*.

* *Cool* vertrekt naar Nederland.

Scheepsberigten.

BATAVIA.

Aangekomen.

April 5 — Zr. Ms. brik *Postillon*, luitenant ter zee der 1ste klasse J. Schroder, van Makasser. — Ned. bark *Sa-ootban*, Sech Djien Bin Sultan, van Pontianak den 19den maart.

April 6 — Eng. brik *Marij en Jane*, Peche, van Swan Rivier den 12den maart, passagiers, de heer Puddecombe en familie. — Ned. stoomschip *Koningin der Nederlanden*, R. Limon, van Singapoera den 1sten april, met Zr. Ms. troepen, passagiers, de heeren E. C. van der Meersch, McNiell, L. Waller, Bruinier en zuster, en Guffiths.

April 7 — Ned. bark *Fitz Paine*, C. Christensen, van Tjilatjap den 27sten maart.

Vertrokken.

April 6 — Zr. Ms. schoener *Zephijr*, luitenant ter zee der 1ste klasse P. J. Clijver, koersstellende om de noord-west.

April 7 — Ned. bark *Proteus*, F. Guijt, naar Soerabaija, passagier, de heer J. Knagge. — dito bark *Batavia*, Tan Ingok, naar Pekalongan.

April 8 — Ned. schip *De Johanna*, R. Maalsteed, naar Soerabaija, passagiers, de heeren C. Rosemeijer en J. Stevermeijer.

Schepen liggende ter reede.

Zr. Ms. korvet Triton; schoener Postillon; Ned. schepen Middelburg, Medora; stoomschip Koningin der Nederlanden; barken Indiaan, Margaretha Catharina, Rembang, Susanna Dorothea, Radja Waite, Sa-ootban, Fitz Paine; brik Orestes; schoener Wasp, Kappa. — Eng. schepen Arab, Brothers; barken Barbara Gordon, John Pantar; brik Marij en Jane, H. Almerick, schip Louvie. — Choc. Chira schip Wan Ong.

SAMARANG.

Aangekomen.

Maart 30 — Ned. schoener *Geapsing*, Sie Boenpit, van Soerabaija den 14den maart.

Maart 31 — Ned. schip *Atije Torachman*, Sech Said Bin Smeer, van Grissee den 16den maart. — dito schip *Prins van Oranje*, P. de Boer, van Batavia den 27sten dito, passagiers, de heeren L. C. J. de Vogel, K. G. F. Moser, J. E. Herderschée en G. M. Smulders.

April 1 — Ned. bark *Zephijr*, Tjia Soendjien, van Batavia den 17den maart. — dito schip *Marzoek*, Sarif Alie Bin Moksien Atas, van Banjermassing den 10den dito, passagier, 1 officier.

Vertrokken.

Maart 30 — Ned. bark *Louisa*, H. C. Hoorn-Bakker, naar Batavia, met Zr. Ms. troepen, passagiers, de heeren J. Martens, H. L. Muhldorff en C. D. Cato.

Schepen liggende ter reede.

Zr. Ms. roei-kanonneer-boot No. 14; Ned. schepen Prins van Oranje, Fatal Hair, Oeij Siajo, Atije Torachman; barken Slamat, Bandaar Alie, Zephijr, Marzoek, Boeroong, Maria Engellina; brikken Berkat Slamat, Oeij Goansing; schoeners Oemarien, Marzoek, Tjoe Hosing, Dolphijn, Hapsing, Thaij Lae, Lanang, Oeij Teksing, Goansing, Arend, Geapsing.

SOERABAIJA.

Aangekomen.

Maart [illegible] — Ned. [illegible], Gan Tjiongien, van Grissee den 27sten [illegible]

Maart 30 — Ned. schoener *Mercurius*, D. C. M. Bouwmeester, van Balie den 12den maart, passagiers, de heeren Van West en Lanoij.

Vertrokken.

Maart 30 — Ned. brik *Passekan*, Oeij Tiau, naar Timor Koepang. — dito schoener *Venus*, Salassa, over Banjoewangie naar Balie, passagier, de heer Lange.

Maart 31 — Ned. bark *J. C. J. van Speijk*, H. Nolte, over Batavia naar Nederland, passagier, de heer Gilhuijs.

Schepen liggende ter reede.

Zr. Ms. korvetten Van Speijk, Boreas; ijzeren-stoomboot Hekla, en Etna; stoomschip Hekla; brik Panter; schoeners Janus, Kameleon, Sijlph, Pijlades, [illegible] No. 6; Clv. schoener Calijpso; Ned. schepen La Remedij, Alfluck, Princes Mariana, Goede Verwagting, Agnetha, Jadool Barie; barken Carolina Jacoba, Talsum, Fatal Kariem, Machiar, Kiemhien, Fatal Kariem, Mercuij, Weltevreden, Le Charles, Nautulus, Taho Liong; brikken Alie Oesoer, Ahida, Ilsing Onderneming, Harriet; schoeners Anambas, IJoung James, Soengoat, Hokkiem, Drake, Coringa, Marij, Sirius. — Noordw. bark Ledaal.

CHERIBON.

Aangekomen.

Geene.

Vertrokken.

April 2 — Ned. brik *Pekalongan*, Ong Bek-in, naar Batavia, met Zr. Ms. troepen, passagier, 1ste luitenant Van der Ven.

Schepen liggende ter reede.

Ned. bark Anna, brik Betaij, kotter Haphien.

Handelsberigten.

AAN- EN UITVOER te BATAVIA, van den 4den tot en met den 6den April 1842.

AANVOER.

Van Engeland, met het Eng. schip Marij en Jane, *A. Piche*.
6 tonnen bier, *Paine, Stricker & Co.*
Eenige artikelen en restant provisien, *de gezagvoerder.*

Van Borneo, met de Ned. Ind. bark So-Potban, *Sech Djin Bin Sultan.*
40 stuks linnen, $\frac{12}{20}$ korgie sarongs, 27000 bossen rotting, 5 kn. en 27 st. madapollams, $\frac{2}{20}$ korgie kleedjes, 7½ pic. sintokbast, 30 dito verfhout, 75 karaten diamanten, 1½ pic. ruwe katoen, $\frac{75}{100}$ picol garoehout, *Order.*

UITVOER.

Naar Banka, met de Ned. Ind. bark Marie, *B. Doig.*
14 kisten katoenen goederen, *f* 10000 kopergeld, *Paine, Stricker & Co.*
1 pak laken, 2 vn. koolteer, *J. F. Eyzendoorn.*

Naar Singapoera, met het Eng. schip Arab, *J. Summer.*
25 leggers arak, *Toe Laer & Jonkman & Co.*
100 picols rotting, *J. Hunter.*
18½ leggers arak, *Santhagens, Romswinckel & Co.*
8 leggers arak, *A. Leyer & Co.*
114 picols sandelhout, 2929 dito rijst, *MacLaine, Watson & Co*
810 picols rijst, 10 dito sapanhout, 50 dito rotting, *W. Anderson & Co.*
3 wagens, 2 bendies, 1 kist schilderijen, *Bocquet.*
4 kisten diverse dranken, *Kreglinger, Dummler & Co.*
$10\frac{82}{100}$ picols notenmuskaat, *van Dettin & Co.*
50 picols niela, 3 dito gezouten vruchten, 630 st. strooboeden, 9½ korg sarongs, *Tan King Tiong.*
16 leggers arak, *The Tjinghoen.*

Schepen in Lading te Batavia.

Op den 6den April 1842

NAAR	SCHEPEN	GEZAGVOERDERS	AGENTEN.
Cowes,	Eng. schip Brothers,	*Walton.*	*Paterson & Co.*
Rotterdam,	Ned schip Maasnijmph,	*Lunzen.*	*P. Suermont & Co.*
Rotterdam,	Ned schip Proteus,	*Guyt.*	*P. Suermont & Co*
Boston,	Amer. schip Louvre,	*Blacker.*	*Paine, Stricker & Co,*
Amsterdam,	Ned schip Johanna,	*Maalsteed*	*Vouse & Guerin.*
Singapoera,	Eng schip John Pantar,	*Harris.*	*Thompson, Roberts & Co.*
Banka,	Ned. Ind. bark Rembang,	*Mentaro.*	, , , ,
Amsterdam,	Ned schip Margaretha Catharina,	*Schippers,*	*Paine, Stricker & Co*
Cowes,	Eng schip Barbara Gordon,	*Ritchie.*	*Thomson & West.*

De Kopiist.

Dezer dagen is in het licht verschenen de *derde* aflevering van het Tijdschrift *de Kopiist* inhoudende:

I.

ALBERT (Vervolg van het verhaal uit den *Gids* van 1841).

II.

JAVASCHE SCHETSEN. 3. Batavia, de Harmonie (Bal); met iets over de verveling en over de vrouwen, door **.
Was dat toeval? door W. L. RITTER.
De Chinesche Kerk, door G.
NALEZINGEN IN OUDE JAVASCHE COURANTEN. 1. *De Pisang-[illegible]*

III.

BRITSCH INDIE. 1. Afghanistan (*vervolg*).
CHINA. (*Hollanders in Chinesche dienst, Engelschen id. Het smaldeel in het noorden. Canton. Hongkong. Tsjoesan en Emoei. China's toekomst. Profeetsijen der periodieke pers in Engeland*).

IV.

H. N. SIEBURGH.
Nieuwe Javasche spraakkunst.

De ondergeteekende maakt tevens, onder beleefde verwijzing tot zijne aankondiging van den 18den October jl., bekend, dat de heer W. L. RITTER, wegens tusschengekomene verhinderingen en met onderling goedvinden, heeft opgehouden aan de redactie van dit maandwerk deel te nemen.

E. DE WAAL.

Ter lands drukkerij zijn, tot den prijs van 3 gulden koper voor ieder jaar afzonderlijk, te bekomen de volgende, aan dezelve gedrukte jaargangen van het Staatsblad, voor zoo verre de daarvan aanwezige voorraad zal strekken; als: 1816, 1823 tot en met 1827, 1831 tot en met 1837.

De Directeur van 's Lands Drukkerij,
Bij ontstentenis.
De Hoofdopziener,
CHUN.

Ter Lands Drukkerij verkrijgbaar:

HERLEIDINGS TAFELEN VAN DE OUDE TOT NEDERLANDSCHE MATEN EN GEWIGTEN EN OMGEKEERD, à *f* 2 koper.

De Directeur van 's Lands Drukkerij,
Bij ontstentenis.
De Hoofdopziener,
CHUN.

BATAVIA TER LANDS-DRUKKERIJ.